DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 20 lutego 1960 r. Nr 3 Poz. 14—19

TREŚC:

14.

ZARZĄDZENIE nr 29 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 29 stycznia 1960 r.

w sprawie rozliczeń zużycia materiałów w przedsiębiorstwach budownictwa terenowego nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(Znak: ZA-PL-EZ-4/60)

W celu ograniczenia nadmiernego zużycia materiałów w produkcji budowlano-montażowej zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa budownictwa terenowego podległe radom narodowym a nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, obowiązane są stosować postanowienia zawarte w:

1) zarządzeniu nr 90 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 czerwca 1957 r. w sprawie rozliczeń użycia materiałów w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 2, poz. 10),
2) okólniku nr 14 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 marca 1958 r. w sprawie konieczności wzmożenia kontroli zużycia materiałów w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych oraz sankcji stosowanych w razie niedopełnienia obowiązków w tym zakresie,
3) poleceniu służbowym nr 48 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 12 listopada 1958 r. w sprawie kontroli gospodarki materiałowej i rozliczeń zużycia materiałów.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1960 r.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

15.

ZARZĄDZENIE nr 30 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 29 stycznia 1960 r.

w sprawie stanowiska głównych księgowych w przedsiębiorstwach i zakładach oraz ich wynagradzania.

(Znak: KSR-I/D-400/60)

Na podstawie § 21 ust. 2 uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Mon. Pol. nr 58, poz. 278) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Główni księgowi zatrudnieni w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych (budowlano-montażowych, produkcji materiałów budowlanych, transportowych, biurach projektów, jednostkach nadzoru inwestycyjnego, handlowych i innych) zajmują w hierarchii służbowej w przedsiębiorstwie stanowisko równorzędne ze stanowiskiem zastępcy dyrektora.

2. W zakładach na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym główni księgowi zajmują w hierarchii służbowej stanowisko równorzędne ze stanowiskiem zastępcy kierownika zakładu.

§ 2. Zasady wynagradzania głównych księgowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach i zakładach określonych w § 1 ustala protokół dodatkowy z dnia 29 stycznia 1960 r. do odpowiednich układów zbiorowych pracy, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1960 r.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

Załącznik do zarządzenia nr 30 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 stycznia 1960 r.

PROTOKOŁ DODATKOWY

z dnia 29 stycznia 1960 r.

do:

- **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle mineralnym z dnia 9 stycznia 1949 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników handlowych i biurowych RP z dnia 27 stycznia 1949 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy dla robót drogowych, mostowych i wodnych oraz przy eksploatacji żwiru i kruszywa z dnia 20 czerwca 1949 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu metalowego z dnia 26 kwietnia 1957 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu poligraficznego z dnia 14 maja 1958 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle cementowym z dnia 19 marca 1958 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle wapienniczym i gipsowym z dnia 13 września 1958 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w terenowym przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w terenowym przemyśle wapienniczym, gipsowym i kredowym z dnia 13 września 1958 r.,**
- **Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r.**

dotyczący wynagradzania głównych księgowych w przedsiębiorstwach.

§ 1. 1. Główni księgowi, zatrudnieni w przedsiębiorstwach oraz w zakładach na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, wchodzących w skład przedsiębiorstw wielozakładowych, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych otrzymują wynagrodzenie podstawowe, premie oraz nagrody według zasad i w granicach przewidzianych obowiązującymi przepisami dla z-ców dyrektora do spraw ekonomicznych, a w przypadkach, w których obowiązująca w przedsiębiorstwie tabela płac takiego stanowiska nie przewiduje — według zasad i w granicach przewidzianych dla zastępców dyrektora do spraw handlowych lub spraw równorzędnych.

2. Wynagrodzenie dla głównych księgowych, zatrudnionych w zakładach na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, o których mowa w ust. 1, ustala dyrektor przedsiębiorstwa na podstawie przepisów odpowiedniego układu zbiorowego pracy stanowiących, że „wynagrodzenie dla stanowisk nieobjętych tabelą płac ustala dyrektor przedsiębiorstwa w porozumieniu z radą zakładową, uwzględniając proporcje płac, wynikające z obowiązującej w przedsiębiorstwie tabeli wynagrodzeń podstawowych".

§ 2. 1. Podstawowe wynagrodzenie miesięczne dla głównych księgowych, zatrudnionych w biurach projektowych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych ustala się w granicach od 1.600—3.600 zł.

2. Wysokość miesięcznej premii dla głównych księgowych, o których mowa w ust. 1, ustala się w granicach do 20% wynagrodzenia podstawowego.

§ 3. Głównym księgowym przysługują dodatki reprezentacyjne do diet zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 4. Za terminowe złożenie prawidłowo sporządzonego rocznego sprawozdania finansowego główni księgowi otrzymują premię bilansową według ogólnie obowiązujących zasad.

§ 5. Protokół dodatkowy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1960 r.

MINISTER
BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
St. Pietrusiewicz

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
F. Raduszyński

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO
B. Janika

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW PRZEMYSŁU TERENOWEGO
D. Ryfka

16.

ZARZĄDZENIE nr 44 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 6 lutego 1960 r.

w sprawie usprawnienia rachunku kosztów

(znak: KSR-I/SW-102/60)

Na podstawie uchwały nr 483/59 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1959 r. w sprawie podjęcia prac zmierzających do usprawnienia rachunku kosztów w przemyśle zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się Resortowy Zespół do usprawnienia rachunku kosztów w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwanych dalej „przedsiębiorstwami przemysłowymi" w składzie:

Przewodniczący:	Jerzy Grzymek Podsekretarz Stanu
Z-ca Przewodniczącego:	Stefan Wojciechowski Dyrektor Departamentu Księgowości i Rewizji
Członkowie: ob. ob.;	Lucjan Pacia Dyrektor Departamentu Finansowo-Ekonomicznego

Andrzej Giersz
Dyrektor Departamentu Planowania Produkcji Materiałów Budowlanych

Franciszek Brzeski
Wicedyrektor Departamentu Finansowo-Ekonomicznego

Józef Janowski
Wicedyrektor Zjednoczenia Przemysłu Ceramiki Budowlanej

Tadeusz Habuda
Zastępca Dyrektora Zespołu Ekonomiki i Organizacji Przemysłu

Henryk Andrzejewski
Kierownik Pracowni Badań Zespołu Ekonomiki i Organizacji Przemysłu

Konstanty Wiczkowski
Główny Ekonomista Biura Projektów Przemysłu Cementowego i Wapienniczego

Jan Konieczny
St. inspektor w Departamencie Planowania Produkcji Materiałów Budowlanych

Wacław Nowotny
Wykładowca w Technikum Przemysłu Szklarskiego

Marian Mazurski
Naczelnik Wydziału Planów Perspektywicznych w Departamencie Planowania Produkcji Materiałów Budowlanych

Władysław Detko
Naczelnik Wydziału Organizacji Rachunkowości w Departamencie Księgowości i Rewizji

Sekretarz: Władysława Chabera
St. Inspektor w Departamencie Księgowości i Rewizji

§ 2. Do zadań Resortowego Zespołu należy:

1) zorganizowanie prac, mających na celu przeanalizowanie i szczegółową ocenę stanu rachunku kosztów w przedsiębiorstwach przemysłowych, zweryfikowanie założeń uznanych za przydatne i ustalenie głównych braków i niedociągnięć techniczno-organizacyjnych, metodologicznych oraz prac wykonawczych, wpływających na jakość rachunku kosztów;

2) ustalenie w oparciu o wyniki oceny oraz o wytyczne, jakie zostaną wydane przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów wspólnie z Ministrem Finansów, ogólnego programu prac usprawniających w zakresie:
   a) warunków dokładnego określania rozmiarów zużycia i produkcji oraz środków koniecznych dla ich realizacji,
   b) planowania i organizacji procesów produkcyjnych, z uwzględnieniem zagadnień, wynikających z kooperacji pomiędzy przedsiębiorstwami,
   c) opracowania i bieżącego aktualizowania szczegółowych i zbiorczych norm zużycia oraz pracochłonności,
   d) dokumentacji produkcyjnej,
   e) założeń do rachunku kosztów:

3) koordynowanie i akceptowanie programu prac dla poszczególnych występujących w resorcie branż przemysłu;

4) opiniowanie wniosków w sprawie powołania i składu osobowego, terminów, metod i trybu działania branżowych zespołów dla usprawnienia rachunku kosztów:

5) nadzór nad pracą branżowych zespołów, udzielanie im niezbędnej pomocy oraz ocena wyników ich pracy;

6) przedstawianie do zatwierdzenia instrukcji z zakresu planowania, ewidencji i kalkulacji kosztów oraz ich analiz.

§ 3. Przewodniczący Resortowego Zespołu:

1) upoważniony jest do:
   a) zapraszania na posiedzenia Zespołu specjalistów w sprawach związanych z zakresem prac Zespołu oraz ewentualnego zlecania im opracowań, wymagających specjalnych kwalifikacji,
   b) przyznawania nagród za poważny wkład pracy przy opracowaniu i wdrażaniu usprawnień w zakresie rachunku kosztów w ramach środków przyznanych na ten cel w preliminarzu wydatków,
   c) wprowadzenia w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym niezbędnej okresowej sprawozdawczości z postępu prac branżowych i zakładowych zespołów do usprawnienia rachunku kosztów;

2) obowiązany jest składać Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych kwartalne sprawozdania z przebiegu prac w terminie do 20 dni po upływie każdego kwartału kalendarzowego.

§ 4. 1. W każdym zjednoczeniu powinien być powołany branżowy zespół do usprawnienia rachunku kosztów. W razie uzasadnionej potrzeby, a w szczególności gdy w zjednoczeniu zgrupowane są przedsiębiorstwa produkujące wyroby różnych grup danej branży o odmiennej technologii i organizacji produkcji, w zjednoczeniu może działać więcej niż jeden zespół branżowy.

2. Branżowe zespoły do usprawnienia rachunku kosztów powołuje dyrektor zjednoczenia w porozumieniu z przewodniczącym Resortowego Zespołu.

3. W skład zespołów branżowych powinni wejść przedstawiciele służb: planowania, techniki i organizacji oraz księgowo-finansowej, a w miarę możności również przedstawiciele instytutów naukowo-badawczych z zakresu ekonomiki i organizacji przemysłu.

W zespole powinni być w możliwie szerokim zakresie reprezentowani pracownicy zainteresowanych przedsiębiorstw.

§. 5. 1. Do zadań zespołów branżowych do usprawnienia rachunku kosztów należy realizacja programu, uzgodnionego z Resortowym Zespołem.

2. Wytyczne do ustalenia programu prac zespołów branżowych zawiera załącznik do uchwały nr 483/59 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1959 r. dołączony do niniejszego zarządzenia.

§ 6. 1. Ujęcie wyników pracy zespołu branżowego powinno nastąpić w formie nowoopracowanych lub zaktualizowanych instrukcji z zakresu:

1) planowania, ewidencji i kalkulacji kosztów,

2) analizy kosztów.

Przed zatwierdzeniem i rozpowszechnieniem instrukcji zespoły branżowe przeprowadzą próbę ich zastosowania w wybranych przedsiębiorstwach, a następnie dokonają weryfikacji tych instrukcji przy uwzględnieniu zebranych doświadczeń.

2. W toku prac nad usprawnieniem rachunku kosztów w przemyśle należy wykorzystać opracowania, wykonane w ramach reformy planów kont.

3. Zweryfikowane instrukcje zatwierdza Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

4. Zespoły branżowe sprawują nadzór nad wdrażaniem zatwierdzonych instrukcji w przedsiębiorstwach, prowadzą jednocześnie koordynację prac z tym związanych, udzielają pomocy przedsiębiorstwom, organizują szkolenie, wymianę doświadczeń itp. przy maksymalnym wykorzystaniu doświadczeń przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 1.

5. Prace nad zweryfikowaniem i wydaniem zatwierdzonych instrukcji, o których mowa w ust. 1, powinny być zakończone nie później niż do dnia 31 października 1961 r.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwa przemysłowe zobowiązane do usprawnienia rachunku kosztów powołają zakładowe zespoły do realizacji na swoim terenie zadań, o których mowa w niniejszym zarządzeniu.

2. Przewodniczącym zespołu jest dyrektor przedsiębiorstwa.

3. Do zadań zakładowego zespołu należy w szczególności: ustalenie wspólnie z zespołem branżowym kierunków, środków działania i terminów realizacji poszczególnych etapów i ostatecznego zakończenia prac związanych z usprawnieniem rachunku kosztów w danym przedsiębiorstwie łącznie z wprowadzeniem w życie zaprojektowanych rozwiązań.

§ 8. 1. Wydatki związane z działalnością Resortowego Zespołu oraz branżowych zespołów finansowane będą według przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 23 lutego 1957 r. w sprawie zasad gospodarowania środkami na finansowanie scentralizowanych akcji gospodarczych (Mon. Pol. nr 20, poz. 149).

2. Zjednoczenia, przy których zostaną powołane branżowe zespoły do usprawnienia rachunku kosztów nadeślą w terminie do dnia 10 marca 1960 r. do Resortowego Zespołu projekty preliminarzy wydatków tych zespołów, obejmujące: wynagrodzenia za prace zlecone, udział w posiedzeniach zespołów oraz nagrody za poważny wkład pracy przy opracowywaniu i wdrażaniu usprawnień w zakresie rachunku kosztów, a także koszty organizacji szkolenia. Preliminarze nie mogą obejmować wynagrodzeń za prace, wchodzące w zakres obowiązków służbowych członków zespołów oraz wydatków, które poszczególne jednostki pokrywają w ciężar preliminarza wydatków działalności administracyjnej.

3. Preliminarze powinny obejmować całość wydatków, związanych z pracami nad usprawnieniem rachunku kosztów, z wyodrębnieniem wydatków przewidzianych na rok 1960 oraz powinny być sporządzone w układzie rodzajowym.

4. Na podstawie preliminarzy branżowych zespołów oraz preliminarza Resortowego Zespołu, Resortowy Zespół opracuje zbiorczy preliminarz wydatków i w terminie do dnia 31 marca 1960 r. przedstawi Ministrowi do zatwierdzenia.

5. Na podstawie zatwierdzonych preliminarzy wydatków na 1960 r. zjednoczenia ustalą wysokość wpłat zainteresowanych przedsiębiorstw. Z otrzymanych wpłat zjednoczenia odprowadzą do dyspozycji Ministerstwa kwoty określone w tych preliminarzach.

6. Tryb i terminy dokonywania wpłat przez przedsiębiorstwa i zjednoczenia określi Departament Finansowo-Ekonomiczny.

§ 9. Koszty działalności Resortowego Zespołu pokrywane będą w ramach preliminarza wydatków, na podstawie kwot, o których mowa w § 8 ust. 5, odprowadzanych przez zjednoczenia do dyspozycji Ministerstwa.

§ 10. Dokonane wpłaty, przedsiębiorstwa zaliczają w ciężar kosztów produkcji jako koszty ogólnozakładowe (narzuty na utrzymanie jednostki nadrzędnej).

§ 11. Koszty związane z pracą zakładowych zespołów, jak również z wprowadzeniem w życie w przedsiębiorstwach przedsięwzięć, mających na celu usprawnienie rachunku kosztów, pokrywają przedsiębiorstwa ze środków obrotowych w granicach preliminarzy wydatków, zatwierdzonych przez dyrektorów przedsiębiorstw.

§ 12. W 1961 r. przedsiębiorstwa obejmą planami techniczno-ekonomicznymi preliminowane na 1961 r. wpłaty na rzecz Resortowego Zespołu oraz zespołów branżowych jak również koszty, o których mowa w § 11.

§ 13. Rozwiązanie Resortowego Zespołu oraz branżowych i zakładowych zespołów nastąpi w terminach określonych odrębnymi zarządzeniami.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1960 r.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

Załącznik do zarządzenia nr 44 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 lutego 1960 r.

Załącznik do uchwały Nr 483/59 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1959 r.

WYTYCZNE

dla ustalenia programu prac zespołów branżowych do usprawnienia rachunku kosztów.

Do zakresu programu prac zespołów branżowych wchodzi:

1. Określenie na tle istniejących obiektywnych warunków produkcji, a zwłaszcza na tle jej technologii i asortymentu produktów:

1) jednostek kalkulacyjnych obowiązujących przy planowaniu, ewidencji i sprawozdawczości kosztów i ich powiązania z nomenklaturą obowiązującą przy planowaniu, ewidencji i sprawozdawczości z zakresu produkcji,
2) szczegółowych zasad kalkulacji tj.:
   - — stopnia i sposobu odzwierciedlania w ewidencji kosztów i w kalkulacji poszczególnych faz procesu wytwórczego, w których wyniku powstają półfabrykaty lub części składowe produktów oraz kooperacji pomiędzy przedsiębiorstwami,
   - — wykazu pozycji kalkulacyjnych,
   - — zakresu poszczególnych pozycji kalkulacyjnych,
   - — zasad specyfikowania wybranych pozycji kalkulacyjnych (np. materiałów podstawowych) w kalkulacjach szczegółowych oraz uzupełnienia ich wskaźnikami ilościowymi lub ilościowo — wartościowymi (np. zużycia ważniejszych surowców, wyrażone w kg, metrach itd. na jednostkę produkcji),
   - — sposobu zarachowywania poszczególnych pozycji kalkulacyjnych na wyroby lub ich grupy, stanowiące jednostki kalkulacyjne (np. zarachowanie bezpośrednio na każdy produkt na podstawie udokumentowanego pomiaru zużycia lub zarachowanie pośrednie na podstawie umownych wskaźników),
3) zasad branżowego rozgraniczenia (zdefiniowania) takich pojęć jak: produkt gotowy, główny i uboczny, półfabrykat, produkcja w toku, odpadki, brak produkcyjny, materiały pobrane do produkcji lecz nie zużyte,

4) zasad ustalania ilości i wyceny produkcji niezakończonej (podstawy do określania ilości, minimalna częstotliwość spisów z natury, zasady ich przeprowadzania, wycena danych ilościowych),
5) zasad ustalania ilości i wyceny odpadków i braków produkcyjnych itp.,

2. Określenie miejsc powstawania kosztów (wydziałów, stanowisk itp) oraz pozycji analityczno sprawozdawczych pośrednich kosztów (wytwarzania i sprzedaży) pod kątem potrzeb:
— kalkulacji (zróżnicowanie narzutów kosztów pośrednich),
— kontroli kosztów wg. osób odpowiedzialnych za ich wysokość,
— wewnątrz-zakładowego rozrachunku gospodarczego,

3. Branżowe zdefiniowanie komórek produkcji pomocniczej łącznie z ustaleniem zasad jej rozliczania przy uwzględnieniu typu i rozmiarów tej produkcji.

4. Ulepszenie planowania kosztów w sposób zapewniający:
1) realność planu, a zwłaszcza oparcie go na prawidłowych normach zużycia,
2) powiązanie planów kosztów z planami: produkcji, zaopatrzenia i kooperacji, zatrudnienia i płac, postępu technicznego i innymi,
3) możność oceny wykonywania planu kosztów w kwartalnych (miesięcznych) okresach z uwzględnieniem zmian zachodzących w ciągu roku,
4) możność oceny wykonywania planu kosztów przez poszczególne komórki produkcyjne przedsiębiorstwa.

5. Ustalenie zasad kontroli produkcji i jej kosztów drogą:
a) limitowania (wstępnej kontroli) rozchodu i zużycia ważniejszych materiałów, narzędzi, robocizny itp.,
b) bilansowania zużytych ilości z efektami produkcji na podstawie norm zużycia, wagi produktu i innych wskaźników i przy uwzględnieniu zmian produkcji w toku, odpadków, braków produkcyjnych, zaników itp. dla zapobieżenia nadmiernemu i nieuzasadnionemu rozchodowaniu środków produkcji oraz dla zapewnienia współmierności między wykonaną produkcją, a sumą wypłat z tytułu płac.

6. Zastosowanie w możliwie najszerszym zakresie normatywnego (postulowanego) rachunku kosztów lub jego elementów oraz podjęcia prac przygotowawczych niezbędnych do wprowadzenia normatywnego rachunku kosztów.

7. Przedkładanie kierownictwu wniosków w sprawie niezbędnych usprawnień organizacyjno-technicznych, zabezpieczających wiarygodność danych źródłowych i ich zgodność z założeniami przyjętymi dla rachunku kosztów i systemu kontroli wewnętrznej; stosownie do potrzeb wnioski powinny dotyczyć:
1) opracowania receptur, norm zużycia i wydajności oraz zapewnienia stałej ich aktualizacji stosownie do zmian programu, technologii, kooperacji i organizacji produkcji,
2) zakresu niezbędnych przedsięwzięć polepszających warunki pomiaru i kontroli (np. wydzielenie magazynów, zainstalowania aparatury kontrolno-pomiarowej),
3) ustalenia metod pomiaru zużycia środków produkcji oraz ilości uzyskanych produktów,
4) usprawnienia systemu operatywnego planowania i operatywnej ewidencji produkcji, niezbędnej dokumentacji, jej form, terminów sporządzania, obiegu itp.,
5) ścisłego określania obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności osób w zakresie wystawiania i akceptowania dokumentów oraz kontroli i operatywnej ewidencji produkcji, zużycia materiałów oraz płac,
6) ulepszenia metod spisów z natury oraz weryfikacji różnic inwentaryzacyjnych .

8. Opracowanie zasad analizy danych rachunku kosztów z punktu widzenia potrzeb:
— kierownictwa zakładu i jego załogi,
— jednostek nadzorujących:
(m.in. powinny być określone komórki przedsiębiorstwa, zobowiązane do przeprowadzania okresowych analiz kosztów oraz ustalone zasady obliczania obniżki kosztów i wpływu na poziom kosztów czynników niezależnych od przedsiębiorstwa (lub od poszczególnych jego wydziałów) z uwzględnieniem potrzeb rozrachunku wewnątrzzakładowego).

17.

ZARZĄDZENIE nr 50 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 11 lutego 1960 r.

w sprawie ustalenia zadań współzawodnictwa na rok 1960.

(znak: PM/WP/AG/60)

Na podstawie § 3 ust. 1 uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 5 marca 1959 r., w sprawie nadawania sztandarów przechodnich Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz sztandarów przechodnich ministerstw i zarządów głównych związków zawodowych załogom, które uzyskały najlepsze wyniki we współzawodnictwie pracy (Mon. Pol. nr 22, poz. 96), w porozumieniu z Zarządami Głównymi Związków Zawodowych: Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Pracowników Przemysłu Chemicznego oraz Pracowników Terenowych i Rzemiosła zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się, dla załóg przedsiębiorstw przemysłu materiałów budowlanych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowanych, następujące zadania współzawodnictwa, które z uwagi na potrzeby gospodarki narodowej w roku 1960, należy uznać za najważniejsze:
1) ścisłe przestrzeganie dyscypliny płac i dyscypliny pracy,
2) przegląd i przestrzeganie prawidłowości stosowania ustalonych norm pracy,
3) zmniejszenie pracochłonności na jednostkę produkcji,
4) poprawa jakości produkcji.

2. Zadania wymienione w ust. 1 pkt 1—2 wynikają z zarządzenia nr 202 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 1959 r. w sprawie środków zabezpieczających wykonanie Narodowego Planu Gospodarczego w zakresie zatrudnienia i płac w r. 1960 i są szczegółowo omówione w zarządzeniu nr 320 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 listopada 1959 r. w sprawie zabezpieczenia wykonania zadań planowych w zakresie produkcji, zatrudnienia, funduszu płac i wydajności pracy w r. 1960 przez przedsiębiorstwa przemysłu materiałów budowlanych, podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowane, wydanym w porozumieniu z wymienionymi powyżej Zarządami Głównymi Związków Zawodowych.

3. Niewykonywanie ustalonych powyżej czterech najważniejszych zadań, na których powinna koncentrować się codzienna uwaga i wysiłki załogi, wyklucza przyznanie przedsiębiorstwu sztandaru, nagrody pieniężnej i dyplomu,

mimo uzyskania dobrych wskaźników, ujętych w kryteriach oceny wyników współzawodnictwa pracy.

§ 2. Kryteria oceny wyników współzawodnictwa pracy ustalone w § 3 zarządzenia nr 172 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 3 czerwca 1959 r. w sprawie zadań i kryteriów współzawodnictwa o sztandary przechodnie Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych dla przedsiębiorstw przemysłu cementowego oraz przedsiębiorstw kluczowego i terenowego przemysłu ceramiki budowlanej oraz w § 2 zarządzenia nr 173 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 3 czerwca 1959 r. w sprawie zadań i kryteriów socjalistycznego współzawodnictwa pracy oraz zasad i trybu nadawania sztandarów przechodnich Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Zarządów Głównych Związków Zawodowycn dla załóg przedsiębiorstw przemysłu materiałów budowlanych, biorących udział we współzawodnictwie (Dz.Uz. MBiPMB nr 10, poz. 55 i 56), powinny być bezwzględnie przestrzegane w zatwierdzonych regulaminach, obok ustalonych w niniejszym zarządzeniu nowych zadań, dotyczących współzawodnictwa w roku 1960.

§ 3. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1960 r.

2. Tracą moc:

1) ustęp 1 § 2 zarządzenia nr 172 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 3 czerwca 1959 r. w sprawie zadań i kryteriów współzawodnictwa o sztandary przechodnie Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych dla przedsiębiorstw przemysłu cementowego oraz przedsiębiorstw kluczowego i terenowego przemysłu ceramiki budowlanej (Dz.U. MBiPMB nr 10, poz. 55),
2) ustęp 1 § 1 zarządzenia nr 173 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 3 czerwca 1959 r. w sprawie zadań i kryteriów socjalistycznego współzawodnictwa pracy oraz zasad i trybu nadawania sztandarów przechodnich Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Zarządów Głównych Związków Zawodowych dla załóg przedsiębiorstw przemysłu materiałów budowlanych, biorących udział we współzawodnictwie (Dz.Urz.MBiPMB nr 10, poz. 56).

MINISTER
wz. **J. Grzymek**

18.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

z dnia 27 stycznia 1960 r.

do:

— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle mineralnym z dnia 5 stycznia 1949 r.,
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników handlowych i biurowych RP z dnia 27 stycznia 1949 r.,
— Układu Zbiorowego Pracy dla robót drogowych, mostowych i wodnych oraz przy eksploatacji żwiru i kruszywa z dnia 20.6.1959 r.,
— Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu metalowego z dnia 26 kwietnia 1957 r.,
— Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu poligraficznego z dnia 14 maja 1958 r.,
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle cementowym z dnia 19 marca 1958 r.,
— Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.,
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle wapienniczym i gipsowym z dnia 13 września 1958 r.,
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w terenowym przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w terenowym przemyśle wapienniczym, gipsowym i kredowym z dnia 15 września 1958 r.,
— Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r.,

dotyczący zatrudniania poza normalnymi godzinami pracy pracowników zajmujących kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy.

§ 1. Protokół dodatkowy obowiązuje w zarządach budownictwa, zjednoczeniach przemysłu, przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz w podległych radom narodowym wojewódzkich zarządach budownictwa terenowego, wojewódzkich zjednoczeniach przemysłu terenowego materiałów budowlanych i przedsiębiorstwach, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2. Pracownikom zajmującym kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy wymienione w §§ 3 i 4 nie przysługuje prawo do oddzielnego wynagrodzenia za pracę wykonywaną poza normalnymi godzinami pracy, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w § 5 protokółu dodatkowego.

§ 3. 1. Pracownikami zajmujacymi kierownicze stanowiska są:

1) dyrektor,
2) zastępcy dyrektora,
3) naczelny (główny) inżynier i jego stały zastępca,
4) główny księgowy (starszy księgowy pełniący obowiązki głównego księgowego) i jego stały zastępca,
5) kierownik produkcji i jego stały zastępca,
6) główny mechanik, główny energetyk, główny technolog i ich stali zastępcy,
7) kierownicy działów, wydziałów, oddziałów, sekcji oraz równorzędnych komórek organizacyjnych zarządu, zjednoczenia, zarządu przedsiębiorstwa i ich stali zastępcy,
8) kierownicy zakładów, baz, warsztatów i ich stali zastępcy,
9) kierownicy działów (wydziałów) produkcyjnych, kierownicy pracowni i kierownicy innych komórek organizacyjnych równorzędnych z działami (wydziałami), wchodzących w skład przedsiębiorstwa, zakładu i ich stali zastępcy,
10) kierownicy odcinków, grup robót, budów, obiektów, punktów eksploatacyjnych i ich stali zastępcy,
11) inspektor nadzoru,
12) kierownicy zmianowi,
13) majster (mistrz), st. majster (st. mistrz), st. magazynier, magazynier — w zakresie przyjmowania i zdawania zmiany.

2. Za stanowiska stałych zastępców, o których mowa w ust. 1, uważa się stanowiska zastępców przewidziane w strukturze organizacyjnej przedsiębiorstwa (zakładu pracy).

3. Pracowników, którym powierzono pełnienie obowiązków na stanowiskach uznanych za kierownicze, uważa

się w czasie pełnienia tych obowiązków za pracowników na stanowiskach kierowniczych.

4. Pracownika, któremu na czas nieobecności pracownika zajmującego stanowisko kierownicze powierzono jego zastępstwo, uważa się po upływie trzech miesięcy pełnienia zastępstwa, za pracownika na stanowisku kierowniczym.

§ 4. Pracownikami na samodzielnych stanowiskach są:

1) pracownicy umysłowi zajmujący stanowiska, które są określone w strukturze organizacyjnej jako samodzielne stanowiska pracy,

2) pracownicy umysłowi, którzy w związku z rodzajem wykonywanej pracy przez znaczną część czasu pracy przebywają poza zakładem pracy, wskutek czego czas ten nie może być ściśle kontrolowany.

§ 5. Prawo do oddzielnego wynagrodzenia za pracę poza normalnymi godzinami pracy przysługuje pracownikom, o których mowa w §§ 3 i 4 w przypadkach, gdy pracownik na polecenie zwierzchnika wykonywał pracę w niedziele lub święto i nie otrzymał innego wolnego dnia pracy oraz w przypadkach, gdy pracownik poza normalnymi godzinami pracy wykonywał pracę nie należącą do zakresu jego obowiązków.

§ 6. Przepisów § 5 nie stosuje się do dyrektora, jego zastępców i głównego księgowego.

§ 7. 1. Protokół dodatkowy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1960 r.

2. Traci moc:

1) przepis § 7 załącznika nr 4 do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r.,

2) załącznik nr 20 do protokółu dodatkowego z dnia 26 września 1959 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników handlowych i biurowych RP z dnia 27 stycznia 1949 r. dotyczy, nowych zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach nadzorowanych przez Centralę Materiałów Budowlanych — Zarząd Przedsiębiorstw,

3) załącznik nr 4e do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w terenowym przemyśle wapienniczym, gipsowym i kredowym z dnia 13 września 1958 r.,

4) załącznik nr 4e do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w terenowym przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,

5) załącznik nr 2e do protokółu dodatkowego z dnia 23 grudnia 1958 r. do Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle mineralnym z dnia 5 stycznia 1949 r.

MINISTER
BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
St. Pietrusiewicz

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
F. Raduszyński

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO
B. Janika

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW PRZEMYSŁU TERENOWEGO
I RZEMIOSŁA
D. Ryfka

19.

OKÓLNIK nr 7 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 6 lutego 1960 r.

w sprawie współpracy jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ze szkołami wyższymi w zakresie prac naukowo-badawczych i naukowo-usługowych.

(znak: TB/6/14/60)

W związku z przeprowadzoną kontrolą działalności jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w zakresie realizacji resortowego programu prac, związanych z postępem technicznym (prace doświadczalne) oraz wobec stwierdzenia częstego nieprzestrzegania przepisów uchwały nr 2 Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1955 r. w sprawie współpracy szkół wyższych z jednostkami gospodarki uspołecznionej, urzędami i instytucjami w zakresie prac naukowo-badawczych i naukowo-usługowych (Mon. Pol. nr 5, poz. 64) poleca się ściśle stosować przepisy wyżej wymienionej uchwały, a w szczególności:

1. Jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych obowiązane są, przed zleceniem szkołom wyższym prac naukowo-badawczych i naukowo-usługowych, których koszt wykonania przekracza kwotę zł 30.000.—, uzyskać zgodę Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na zlecenie tych prac.

2. Na zlecenie szkołom wyższym prac naukowo-badawczych i naukowo-usługowych, których koszt nie przekracza 30.000 zł wymagane jest uzyskanie zgody dyrektora właściwego zjednoczenia lub zarządu.

3. Przed podpisaniem umowy jednostka zlecająca zobowiązana jest do uzyskania dowodu zatwierdzenia przez rektora szkoły wyższej planu rzeczowego i preliminarza kosztu prac naukowo-badawczych i naukowo-usługowych.

4. Wykonanie pracy objętej umową powinno być stwierdzone podpisaniem dwustronnego protokółu odbioru.

5. Okólnik wchodzi w życie z dniem 6 lutego 1960 r.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w nr 4 z 29.I.60 r. **poz. 24** rozporządzenie Rady Ministrów z 31.XII.59 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych;

w nr 5 z 1.II.60 r. **poz. 33** rozporządzenie Ministra Finansów z 25.I.60 r. w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup pracowników.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

w nr 7 z 27.I.60 r. **poz. 31** uchwałę Rady Ministrów nr 502 z 22.XII.59 r. w sprawie zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe;

poz. 32 zarządzenie Ministrów Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Gospodarki Komunalnej z 2.XII.59 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu odbioru robót budowlano-montażowych i oddawania inwestycji do użytku (eksploatacji) w zakresie budownictwa ogólnego;

poz. 33 zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 29.XII.59 r. zmieniające przepisy w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe;

poz. 34 zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 29.XII.59 r. w sprawie ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe;

poz. 35 zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Finansów, Górnictwa i Energetyki, Handlu Wewnętrznego, Kultury i Sztuki, Obrony Narodowej, Oświaty, Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Spożywczego i Skupu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Szkolnictwa Wyższego, Rolnictwa, Żeglugi i Gospodarki Wodnej, Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości, Prezesa Centralnego Urzędu Geologii, Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Przewodniczącego Komitetu do Spraw Turystyki z 30.XII.59 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu oddawania inwestycji do użytku (eksploatacji) w zakresie budownictwa ogólnego;

w nr 8 z 28.I.60 r. **poz. 36** uchwałę Rady Ministrów nr 469 z 4.XII.59 r. w sprawie przekazania dalszych zadań gospodarczych radom narodowym oraz rozszerzenia ich uprawnień;

poz. 38 zarządzenie Ministra Finansów z 5.I.60 r. w sprawie określenia wysokości stawek za badanie sprawozdań finansowych;

poz. 39 zarządzenie Ministra Finansów z 5.I.60 r. w sprawie dyplomowanych biegłych księgowych;

w nr 9 z 1.II.60 r. **poz. 43** uchwałę Rady Ministrów nr 24. z 25.I.60 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym;

w nr 10 z 2.II.60 r. **poz. 44** uchwałę Rady Ministrów nr 486 z 14.XII.59 r. w sprawie kompleksowych analiz ekonomiczno-technicnych rocznej działalności przedsiębiorstw państwowych;

w nr 12 z 6.II.60 r. **poz. 53** uchwałę Rady Ministrów nr 504 z 22.XII.59 r. w sprawie ustalenia zasad zawierania umów i dokonywania rozliczeń za prace projektowe wykonywane przez państwowe jednostki projetkowania na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej;

w nr 13 z 10.II.60 r. **poz. 59** uchwałę Rady Ministrów nr 505 z 22.XII. 59 r. w sprawie organizacji państwowej służby geologicznej;

poz. 61 uchwałę Rady Ministrów nr 17 z 8.I.60 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw i zjednoczeń na 1960 r.;

w nr 14 z 12.II.60 r. **poz. 64** zarządzenie Ministra Finansów z 18.I.60 r. w sprawie sprawdzania i zatwierdzania obliczenia wyniku roku poprzedzającego porównywalnego do wyniku planowanego na dany rok (bazy) w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych;

poz. 65 zarządzenie Ministra Finansów z 4.II.60 r. w sprawie ustalenia normatywu środków obrotowych na roboty w toku w rocznych planach techniczno-ekonomicznych państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych na rok 1960.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

nr 239 z 10.IX.59 r. znak: OR4-12/59 w sprawie zmiany podporządkowania przedsiębiorstw zgrupowanych w Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa;

nr 263 z 22.IX.59 r. znak: OR-4-6/59 w sprawie uchylenia zarządzenia nr 72 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 18 kwietnia 1958 r.;

nr 1 z 2.I.60 r. znak: BBG101/59 w sprawie powołania Komisji Inwentaryzacyjnej w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych dla przeprowadzenia rocznej inwentaryzacji za 1959 r.;

nr 3 z 8.I.60 r. znak: OR3-52/5/60 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwa Skierniewicka Wytwórnia Konstrukcji Stalowych „Mostostal" w budowie;

nr 4 z 9.60 r. znak OR4-5/60 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Krzyżanowickie Zakłady Eksploatacji Kruszywa w budowie;

nr 5 z 9.I.60 r. znak: OR4-61/-5/59 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Bydgoskie Zakłady Eksploatacji Kruszywa w budowie;

nr 6 z 16.I.60 r. znak: ZP/3/60 w sprawie zasad nagradzania pracowników umysłowych zatrudnionych w Przedsiębiorstwie Geologicznym Surowców Skalnych;

nr 8 z 18.I.60 r. znak: ZB2-II/60 zmieniające zarządzenie nr 10 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 9 stycznia 1959 r. w sprawie płac pracowników fizycznych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach nadzorowanych przez Zjednoczenie Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych;

nr 19 z 19.I.60 r. znak: OR4-61-6/59 w sprawie połączenia Centralnego Laboratorium Przemysłu Wapienno-Piaskowego z Zakładem Badań i Doświadczeń Tworzyw Lekkich;

nr 23 z 23.I.60 r. znak: OR4-9/60 w sprawie ustalenia w Centralnym Laboratorium Przemysłu Izolacyjnego specjalnego dodatku za prace wykonywane w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych na rok 1960.

Okólniki Ministra:

nr 1 z 8.I.60 r. znak: TB/5/12/60 w sprawie ograniczenia stosowania betonu lekkiego, belitowego na terenie niektórych województw;

nr 2 z 9.I.60 r znak: B.I.8/115/60 w sprawie pokrywania niektórych kosztów związanych z prowadzeniem powszechnej inwentaryzacji środków trwałych w jednostkach podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;

nr 3 z 13.I.60 r. znak: GM/4/60 w sprawie zwiedzania przez pracowników resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych Międzynarodowej Wystawy Projektów Typowych w Budownictwie;

nr 4 z 14.I.60 r. znak: GM/1/60 w sprawie udziału pracowników resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w VII Jubileuszowym Zjeździe Naukowym Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budowlanych (PZiTB).

Polecenia służbowe Ministra:

nr 48 z 10.XII.59 r. znak: OR/59 w sprawie rozwoju sieci baz Wojewódzkich Central Materiałów Budowlanych;

nr 1 z 8.I.60 r. znak: GM/2/9-13/132/59 w sprawie gospodarki opakowaniami;

nr 2 z 15.I.60 r. znak: TR-TK-O3-5/60 w sprawie rozładowania w I kwartale 1960 r. zapasów w przemyśle materiałów budowlanych.

Pisma okólne Ministerstwa:

nr 30 z 11.VI.59 r. znak BW/Ru-76a/59 w sprawie rozliczeń za roboty budowlano-montażowe zlecone przez społeczne komitety budowy szkół;

nr 1 z 15.I.60 r. znak: OR5/12/60 w sprawie przedsiębiorstw wzorcowych;

nr 2 z 25.I.60 r. znak: ZB-II/345/60 w sprawie powoływania i zakresu działalności grup inspekcyjnych w przedsiębiorstwach przemysłu materiałów budowlanych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowanych.

Zakł. Graf. „Tamka", W-wa. Nakł. 7500 egz. Zam. 395/60. C-28.